

De positieve impact van betrokken ouders

Onderzoek wijst uit dat vooral factoren thuis en in het gezin de schoolprestaties van kinderen op het vlak van lezen en rekenen bepalen (49%). De invloed van de leerkracht en de onderwijskwaliteit is 43%. De klasgrootte heeft een beperkte impact op het schoolsucces van kinderen, slechts 8% (Darling-Hammond, 1997).

Succes op school hangt niet alleen af van de intellectuele capaciteiten van een kind. Ook de mate waarin er thuis interesse en betrokkenheid is voor wat op school gebeurt en kinderen positieve stimulansen krijgen bij het leren, spelen een rol.

Hoewel een school op het eerste gezicht weinig invloed heeft op wat er thuis gebeurt, kan ze wel bouwen aan een goed partnerschap met de ouders. Ouders die zich betrokken voelen bij het onderwijs van hun kind, zijn beter in staat om thuis een positief leerklimaat voor hun kind te creëren.

Bron: "De Betrokkenheidsboom Van ouderbetrokkenheid naar ouderschoolpartnerschap", Hannelore Lambrighs en Ann Ryckmans, Politeia (2022)

Factoren die de schoolprestaties van kinderen op het vlak van lezen en rekenen bepalen

Dat bewijst ook het verhaal van Shazia

microfoon

De moedige stappen van Shazia.

Van eenzaam thuis tot voorbeeldfiguur
op de school van haar kinderen

Het is de laatste dag van de zomervakantie als we Shazia thuis opzoeken in De Panne. De thee/chai en de versnaperingen staan al klaar. De kinderen Hamza (4) en Hela (11) kijken uit naar de eerste schooldag. Ook Shazia (36) staat te popelen om morgen weer aan de slag te gaan op de school van haar kinderen. Daar werkt ze vier dagen per week in de refter: eten opscheppen, handjes schoonvegen, de eetzaal opruimen en poetsen.

Hela: “Ik ben fier dat mama op school werkt. Mama is weer opgewekt.”
Dat was ooit anders ...

Een nieuwe plek, een nieuwe taal

Shazia komt uit Afghanistan. Zes jaar geleden reisde ze met de twee kinderen haar man achterna die drie jaar eerder in België een toevluchtsoord zocht.

Shazia: “Hier hoefden we niet meer bang te zijn voor de oorlog. Het was fijn om vlak bij de zee te wonen. Rustig, in een nette omgeving met vriendelijke mensen.”

Al vlug bleek de Nederlandse taal toch een hinderpaal voor Shazia om zich écht thuis te voelen.

Shazia: “Nederlands begrijpen en spreken was in het begin natuurlijk een groot probleem. Ik volgde Nederlandse les bij Open School en ook integratielessen in Oostende. Studeren combineren met de zorg voor mijn gezin was best zwaar, maar ik hield er veel contacten met andere nieuwkomers aan over.”

Ondanks de lessen die Shazia volgde, bleef lezen en schrijven moeilijk voor haar. En toen kwam de coronacrisis en moest ze thuisblijven.

Shazia: “En als je alleen thuis zit, ga je nog meer piekeren. Maar ik slaagde wel voor Nederlands niveau 1.1 en 1.2 en kreeg zo de Belgische nationaliteit. Dat was alweeral een stapje vooruit.”

Shazia: “Op een dag kreeg ik een brief van de school over het geplande oudercontact. Ik begreep niet wat in de uitnodiging stond. Voor mij was dit een extra stimulans om door te zetten

en het Nederlands te blijven oefenen. Want ik wil dat mijn kinderen slagen op school en dat ik hen daarbij kan ondersteunen.”

Een toffe job in de schoolrefter dankzij dat extra duwtje

Wie Shazia ook een extra duwtje in de rug gaf, was onderwijsopbouwwerker Rukhsana van SAAMO.

“Doordat ik onder de mensen kom, ben ik minder alleen en voel ik mij fysiek en mentaal ook beter. Ik word er echt blij van.”

Rukhsana: “Ik kwam op huisbezoek bij Shazia en vertelde haar over mijn plan om met een oudergroep te starten op school.”

Shazia: “Ik was direct enthousiast, want ik wil graag mijn Nederlands blijven oefenen.”

Rukhsana: “Shazia vertelde me ook dat ze werk zocht.”

"Ik ben blij dat ik nu ook andere nieuwkomers de weg kan wijzen. Mijn vriendinnen hebben mij destijds goed opgevangen. Vandaag kan ik zelf iets teruggeven, anderen helpen en inspireren."

Shazia: "Mijn lieve buurvrouw Christiane, die me ook helpt met mijn papieren, had me aan de schoolpoort vertelt dat ze in de schoolrefter werkt. Ik zei aan Rukhsana dat ik dat ook wel wou, maar het zelf niet durfde vragen."

Buurvrouw Christiane en onderwijsopbouwwerker Rukhsana deden een goed woordje voor Shazia. En van het één kwam het ander.

Shazia: "Nu werk ik 's middags in de refter. Dit werk is ideaal want gemakkelijk te combineren met de zorg voor mijn kinderen. Ik praat graag met de kindjes en kan zo Nederlands blijven oefenen. Doordat ik onder de mensen kom, ben ik minder alleen en voel ik mij fysiek en mentaal ook beter. Ik word er echt blij van."

Ondertussen is Shazia een trouw lid van de oudergroep in de Sint-Pietersschool in De Panne.

Wat Shazia kan, kan ik ook

Shazia: "Kunnen praten met anderen maakt alles anders voor mij. Vroeger zat ik alleen thuis en was ik eenzaam. Vandaag voel ik me veel beter, en dat straalt ook af op de kinderen."

Ik voel me gesterkt door de oudergroep en durf nu sneller naar de juf stappen of om uitleg vragen als ik iets niet begrijp. Ik ben ook niet meer bang om naar het oudercontact te gaan."

Het engagement van Shazia op school krijgt ook weerklank bij andere ouders. Op aanraden van Shazia sluiten steeds meer mensen aan bij de oudergroep, en wordt er afgesproken om samen naar de activiteiten van de school te gaan.

Sommige mama's vragen om net als Shazia op school te mogen werken. Binnenkort start nog een derde mama in de refter.

Shazia: "Familie van mij die in Bredene woont heeft ook al gevraagd om daar op school te mogen werken. Zij denken: "Wat Shazia kan, kan ik ook" (lacht). Ik ben blij dat ik nu ook andere nieuwkomers de weg kan wijzen. Mijn vriendinnen hebben mij destijds goed opgevangen. Vandaag kan ik zelf iets teruggeven, anderen helpen en inspireren."

Rukhsana: "Shazia was de eerste werkende mama met een hoofddoek op school. Sommige kinderen stelden daar vragen over en de school heeft daar goed op gereageerd.

Ze stelden Shazia voor in de refter: Wie is deze mevrouw? Wat is haar taak? Waarom draagt ze een hoofddoek? Ook de juffen in de klas hebben de vragen over cultuur en gewoonten goed opgevangen."

SAAMO West-Vlaanderen zet in op gelijke onderwijskansen en maximale ontwikkelingskansen voor kinderen in een kwetsbare thuis- of armoedesituatie. Dat doen we onder andere met onze brugfigurenwerking in Avelgem en Zwevegem, en het provinciaal lerend netwerk voor brugfiguren en lokale besturen.

We organiseren ook vernieuwend onderwijsopbouwwerk in Blankenberge waar we in twee basisscholen de ouders begeleiden bij de overgang van hun kind van de kleuterschool naar het eerste leerjaar. In De Panne zetten we in op ouderbetrokkenheid en begeleiden we de kleuterteams van twee scholen bij het omgaan met meertaligheid en diversiteit.

Meer info: www.saamo.be/west-vlaanderen/blankenberge/project/project-sterk-onderwijs/